

2 Інноваційні технології в готельному господарстві: основи теорії: навчальний посібник / Т. В. Капліна та ін. Полтава : ПУЕТ, 2018. 357 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/300245594.pdf>.

3 Готельна справа: Навчальний посібник / І. В. Левицька, Н. В. Онищук. К.:Київ.нац.торг.-екон.ун-т. Вінниця, ПП «ТД «Едельвейс і К», 2015. 580 с. URL: <https://ir.vtei.edu.ua/g.php?fname=26667.pdf>.

Бахмутська В. О., Суцула О. А.,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

ВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЮ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЯК ЕЛЕМЕНТ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ

ALCOHOL CONSUMPTION DURING WAR AS AN ELEMENT OF ADDICTIVE BEHAVIOR

Військові конфлікти руйнують звичний порядок життя, змушуючи людей щоденно відчувати надзвичайні та непередбачувані обставини, які часто супроводжуються загрозою для фізичного та психічного здоров'я. У таких умовах велика частина населення шукає способи впоратися зі стресом, та, на жаль, одним із найбільш поширених засобів виявляється алкоголь.

Багато людей вбачають у вживанні алкоголю ефективний засіб для зняття негативних емоцій і відведення думок від страху та небезпеки. Також серед найпоширеніших мотивацій для споживання алкоголю є бажання отримати фізичне та психологічне задоволення від його дії, що можна охарактеризувати як «психосоматичний комфорт». Здебільшого люди вважають, що алкоголь може надати їм можливість втекти від жорстких реалій воєнних подій, проте це уявлення є хибним.

Така адиктивна мотивація корелює з рівнем адаптивності, стресостійкості та життєстійкості людини. Чим нижчі показники цих факторів, тим більше

проявляється адиктивна мотивація, яка вказує на залежність від алкоголю, що становить загрозу для життя.

Під впливом інтенсивних стресових ситуацій, особи з підвищеною стресовою вразливістю можуть зазнати афективних порушень. У цих випадках адиктивна поведінка може стати способом самозахисту, блокуючи на певний час стресову симптоматику.

Звісно, коли людина починає вживати алкоголь, їй спочатку здається, що вона розслабляється, трішки забувається і тому знижується відчуття тривоги і небезпеки. Але усередині кожного з нас живе особистість, яка дуже чутливо і миттєво реагує на будь-який наш вчинок, будь-яке сказане слово – це так званий «внутрішній критик». І коли людина вживає алкоголь, ця внутрішня особистість вимикається і тому знижується відчуття стресу. Однак результатом буде погіршення стану в цілому, наростання тривоги, порушення сну, і, як наслідок, виникатиме залежність від алкоголю. З чого виходить, що така стратегія подолання стресу є неконструктивною та короткочасною. Вживання алкоголю має серйозні наслідки, які швидко призводять до дезадаптації людини в середовищі, а в подальшому загрожують духовним і фізичним саморуйнуванням.

Спиртні напої негативно впливають на когнітивні функції мозку та здатність швидко реагувати на небезпеку. Це може призвести до посилення відчуття стресу, напруження та депресії. Більше того, алкоголь сповільнює центральну нервову систему, що призводить до втрати здатності адекватно мислити та приймати зважені рішення.

У стані сп'яніння людина може легко піддаватися дії недостовірної інформації, втрачати контроль над собою та виявляти агресивну поведінку. Такі люди становлять загрозу для здоров'я та життя як для самих себе, так і для інших, особливо в умовах евакуації або пересування до укриття. Це може призвести до травм, дезорієнтації та втрати часу, необхідного для збереження власного життя.

Припинення адиктивної мотивації можливо при позбавленні від стресогенної ситуації або коли змінюється ставлення до неї самого суб'єкта. Сюди ж відноситься розвиток особистісної стресостійкості, який є важливим кроком для попередження негативних наслідків стресових ситуацій та щоб уберегти себе від дезінтеграції. Цей процес також є фундаментом для досягнення внутрішньої гармонії та збереженні загального здоров'я.

До ключових напрямків формування стресостійкості особистості в умовах війни відносять: прагнення особи підвищувати психологічну стійкість; оптимізацію емоційного стану; позитивне соціальне оточення; раціональність мислення, що дає змогу знаходити оптимальний вихід із стресової ситуації та контролювати її.

Болотова В. О., Саєнко А. О.,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна,
м. Харків, Україна

SOCIAL JUSTICE AND WAYS OF ITS ACHIEVEMENT IN UKRAINE

СОЦІАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ДОСІГНЕННЯ В УКРАЇНІ

Проблема соціальної справедливості є одною з головних в сучасному світі. Соціальну справедливість аналізували і досліджували такі вчені, як З. Бауман, Хосе М. Гонсалес Гарсій, Д. Джонстон і А. Мірахор. А з українських О.М. Костенко, О.В. Петришин, Ю. Шаповал, Ю. Левенець, І.Д. Кірюхін та інші. Але, незважаючи на достатню кількість робіт, присвячених аналізу проблеми, ще є аспекти, що потребують додаткових досліджень, що і обумовлює актуальність теми.

Що стосується звернення людства до теми справедливості то, це завжди було пов'язано с періодами загострення соціальної ситуації, коли потрібно було